ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΑ'- ΑΡ. 11-162

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 22-711, 31-534

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ετησία	Δρ. 380	Ετησία	Δολλ. 10
Εξάμηνος	» 200	Αμερικής	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΤΛΑΣ — ΤΟΜΟΣ Γ' — ΔΡΑΧΜ. 20 — 15 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΤΡΙΤΗ
14
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1936

Ανατολή ηλίου 5.54'—Δύσις 6.58'
Αριστάρχου, Τροφίμου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 26.7, ελαχ. 14.9
Υγρασία μετρία. Άνεμοι μέτριοι.
Θάλασσα σχεδόν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.8

ΘΕΩΡΙΑΙ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Ο άδόκητος θάνατος τοῦ σεβάσμιου προέδρου τῆς Κυβερνήσεως Κωνσταντίνου Δεμερτζῆ καὶ ἡ ἀμέσως παρὰ τοῦ Ἄνακτος ἀνάθεσις τῆς προεδρίας αὐτῆς εἰς τὸν μέχρι τοῦδε ἀντιπρόεδρον κ. Ἰ. Μεταξᾶν, ἐνῶ τὴν οὐσίαν δὲν ἐπιφέρουν πραγματικήν τινα μεταβολὴν εἰς τὴν ἀπὸ μηνὸς ἤδη κρατοῦσαν κυβερνητικὴν κατάστασιν, δημιουργοῦν, ἐν τούτοις, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς σχέσεως Κοινοβουλίου καὶ Κυβερνήσεως, τὸ ἐνδεχόμενον μιᾶς διαφόρου στάσεως τοῦ ἐν τῇ Βουλῇ πολιτικοῦ κόσμου ἐναντι τῆς κυβερνήσεως, ὅταν αὐτὴ θὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Σώματος μὲ τὰς προγραμματικὰς αὐτῆς δηλώσεις.

Οὐσιαστικῶς, διὰ τῆς ἀναλήψεως τῆς πρωθυπουργίας ἀπὸ τοῦ κ. Ι. Μεταξᾶ τίποτε δὲν μεταβάλλεται ἐξ ὅσων ἤδη ὑφίσταντο ὡς πρὸς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας τοῦ ἀειμνήστου πρωθυπουργοῦ, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διεῴκησεν ὅλον τὸ εἰς τὸν πρόεδρον ἄνηκον μέρος τῆς διακυβερνήσεως καὶ τοῦ ρυθμιστικοῦ χειρισμοῦ τῶν μεγάλων κρατικῶν ζητημάτων. Ἀλλ' ὁ κ. Ἰ. Μεταξᾶς δὲν εἶνε ποτὲ ἁπλοῦς ἐξωκοινοβουλευτικὸς ὡς ὁ ἐκλιπὼν πρωθυπουργός. Ἀνήκει εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικήν, εἶνε μέλος τοῦ σημερινοῦ κοινοβουλίου καὶ ἀρχηγὸς κόμματος, ἡ δὲ ἄποψις αὐτῆ φυσικὸν εἶνε ὅτι θὰ ἐπηρεάσῃ τὴν στάσιν τῶν ἡγετῶν τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἐναντι τῆς ἐμφανισθησομένης ἐνώπιον τῆς Βουλῆς κυβερνήσεως. Καὶ δονοῦν ἀπὸ τοῦδε τὴν πολιτικὴν ἀτμόσφαιραν συναγματικαὶ καὶ κοινοβουλευτικαὶ θεωρίαι, καθ' ἃς ἡ ἀπόψις τοῦ κοινοβουλευτικὴ ὀρθοδοξία θὰ ἐπέβαλλε νὰ εἶχεν ὁ κουσθῇ ἡ γνώμη τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς πρὶν ἢ τὸ τέμα προσβῇ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ αἰφνιδίως ἐκλιπόντος πρωθυπουργοῦ.

Τὰς γνωρίζομεν τὰς ὀρθοδόξους αὐτὰς κοινοβουλευτικὰς θεωρίας καὶ δὲν πρόκειται ν' ἀμφισβητήσωμεν τὴν ὀρθοδοξίαν των. Ἀλλὰ καὶ ὲν θὰ τὰς συζητήσωμεν σήμερον. Ἀντὶ θεωριῶν, νομίζομεν ὅτι θετικώτερον καὶ λυσιτελέστερον ἠμποροῦν νὰ ἐξυπηρετθοῦν τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα σήμερον διὰ μιᾶς ἠμέρου καὶ εἰλικρινοῦς ἀντιμετωπίσεως τῆς πραγματικότητος. Ἐσπαταλήθη πολύς, ἐπιμίως πολὺς καιρὸς εἰς ματαίας καὶ ἀγόνους προσπαθείας πρὸς ἀνάδειξιν μιᾶς κυβερνήσεως ἐκ τοῦ κοινοβουλίου καί, ἐπειδὴ δὲν ἦτο ἐπιτρεπτὸν νὰ παραμείνῃ ἡ χώρα ἀκυβέρνητος, ὁ Βασιλεὺς ἀνέθεσε τὴν διακυβέρνησίν της εἰς τὸν ἐκλιπόντα ἐξωκοινοβουλευτικὸν πολιτικόν. Ὅσον καὶ ἂν ἐσχάτως ἐμέμψαμεν ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς τὸν βραδὺν κάπως ρυθμὸν τῆς κυβερνητικῆς ἐκδηλώσεως, εἶνε γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ κυβέρνησις, ἡ ὁποία θὰ ἔρχῃ νὰ προκρίνῃ μεταξὺ μιᾶς κοινοβουλευτικῆς θεωρίας καὶ τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος. Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀκριβὴς ἀντίληψις τῶν ἐναντι τῆς χώρας εὐθυνῶν των θὰ καθοδηγήσῃ τοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας πρὸς τὴν ὀρθὴν ἀπόφασιν.

Σκέψεις τῆς στιγμῆς

Δάνεια

Πολὺ πρωτότυπος ἡ ἐγκύκλιος, ποὺ κατ' αὐτὰς ἐξέδωκε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Συνιστᾷ πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους νὰ μὴ ζητοῦν δανειὰ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους τῆς φορολογικῆς περιφερείας των. Ἐν ἢ δὲ περιπτώσει τὰ ἄλλα Ὑπουργεῖα θὰ ἤθελον νὰ μιμηθοῦν αὐτὸ τὸ ἔγγραφον, θὰ ἐβλέπαμεν μίαν βροχὴν ἐγκυκλίων ἀπευθυνομένων πρὸς πολλούς. Θὰ ἀπηγορεύετο τοιουτοτρόπως δι' ἐγκυκλίου νὰ ζητοῦν καὶ νὰ λαμβάνουν δανειὰ οἱ ἐπιλοχίαι ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τοῦ λόχου των, οἱ ἔνορκοι ἀπὸ τοὺς κατηγορουμένους, οἱ διδάσκαλοι ἀπὸ τοὺς μαθητάς των, οἱ προϊστάμενοι δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τοὺς κλητῆρας των, οἱ ἑλλανοβίκαι ἀπὸ τοὺς ἀγωνιζομένους, οἱ μετέχοντες ἐπιτροπῶν παραλαβῆς εἰδῶν τοῦ δημοσίου ἀπὸ τοὺς ἐνεργοῦντας τὰς προσφορὰς ἐμπορους.

Καὶ ὅταν ὁ τόπος μας ἐξιδανικευθῇ ὡς κράτος, μία ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν — συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ πολιτεύματος τοῦ θέλοντος ἀνεπηρέαστον τὴν ἐκλογέα — θὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς νὰ δανείζωνται χρήματα ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶνε τοῦ ἀπωτάτου μέλλοντος Πρὸς τὸ παρὸν ἔχομεν τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδοθεῖσαν ἐσχάτως — καὶ ἴσως προστεθοῦν καὶ δύο - τρεῖς ἄλλες σχετικὲς πρὸς τοὺς δημοσίους λειτουργούς, τοὺς ὁποίους πάρα πάνω ἐνεφέραμεν. Δὲν πρέπει δὲ, πρὸς Θεοῦ, νὰ ἐκλαμβάνωνται αὐταὶ αἱ ἐγκύκλιοι ὡς θίγουσαι τὴν ἀξιοπρέπειαν ὁλοκλήρων κλάδων τῆς κρατικῆς ὑπηρεσίας. Ἂς μὴν τὰ παίρνωμεν τὰ πράγματα τόσον τραγικά. Ἡ τάσις πρὸς τὰ δανειὰ κι' ἀγόραστα χαρακτηρίζει πολλοὺς ἀνθρώπους, καὶ φυσικὸν εἶνε μερικοὶ ἐξ αὐτῶν νὰ ἔχουν εἰσέλθει εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Ὑπολογίζων ἕνας ὑπουργὸς ἐπ' αὐτῆς τῆς φυσικότητος, δύναται κάλλιστα νὰ γράψῃ μίαν ἐγκύκλιον, ἀνάλογον πρὸς αὐτὴν ποὺ ἐκυκλοφόρησε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Τὴν τάσιν αὐτὴν ἔχει ἐνίοτε ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ μικρός. Ἀρχίζει ἀπὸ τὸ πεντηκοντάλεπτον ποὺ δανείζεται στὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου ἀπὸ τὸν συμμαθητήν του, καὶ τὸ δανείζεται μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ξεχάσῃ νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ, καὶ προχωρεῖ ὅσον μεγαλώνει ἡ ψῆ, καὶ προχωρεῖ ὅσον μεγαλώνει εἰς τὴν ἐκμάθησιν ὅλων τῶν τερτιπιῶν ποὺ ἔχει ἡ τακτικὴ τοῦ δανείζεσθαι.

Εἶνε μία τακτικὴ μὲ πολλοὺς κανόνας.

Γιὰ νὰ μπορῇς νὰ τὴν ἐφαρμόσῃς πρέπει νὰ μελετήσῃς καλὰ τὴν ψυχολογίαν. Διότι μόνον ἔτσι θὰ ἀντιληφθῇς τί ἐστὶ ψυχολογικὸς ἐκβιασμός, καὶ πῶς ἐξαναγκάζεται ἕνας ἄνθρωπος νὰ σοῦ δανείσῃ, χωρὶς νὰ πολυθέλῃ. Ἡ παρατηρητικότης λοιπὸν τίθεται εἰς ἐνέργειαν. Ὁ ἐπιδιώκων τὰ δανειὰ καὶ ἀγύριστα, δὲν φθάνει εἰς τὸν σκοπόν του ἀμέσως.

Πρὶν φθάσῃ ἀφίνει νὰ προηγηθοῦν τὰ λεγόμενα «ἐπιστρεφόμενα δανειὰ». Ἀπευθύνεται δηλαδὴ πρὸς τὸ θῦμα, τὸ ὁποῖον ἐκλέγει μεταξὺ αὐτῶν ποὺ δὲν ἔχουν πολλὴν οἰκειότητα μαζί του, καὶ τὸ δόλωμα εἶνε ὡς ἑξῆς: Παρακαλεῖ τὸ θῦμα νὰ τὸν εὐκολύνῃ μὲ ἕνα σοβαρὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον μετὰ δύο ἡμέρας θὰ ἐπιστρέψῃ.

Τὸ θῦμα, ἐνῷ ἀπὸ μέσα του δὲν ἔχει τὴν ὄρεξιν νὰ δανείσῃ, ντρέπεται νὰ πῇ ὄχι, καὶ δανείζει τὸ ζητηθὲν ποσόν.

Ἀλλά, ὦ τοῦ θαύματος!, ἐνῷ τὸ δάνειον ἔγινε μόνον γιὰ σαράντα ὁκτὼ ὥρας, ὁ ὀφειλέτης σπεύδει μετὰ εἰκοσιτετράωρον καὶ ἐπιστρέφει τὰ χρήματα.

Αὐτὸ εἶνε τὸ πρῶτον στάδιον τῆς τακτικῆς. Τὸ στάδιον τοῦτο δὲν πετρικλείει τὴν προϋπόθεσιν νὰ σφαγῇ τὸ θῦμα. Κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον ὁ θύτης ἐπιδιώκει νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ θύματος. Εἶπεν ὅτι θὰ εἶνε συνεπὴς μετὰ 48 ὥρας, καὶ ἐφάνη συνεπὴς μετὰ 24 !! Ὡς ἐκ τούτου τὴν προσεχῆ φοράν, τοῦ δανειστοῦ ἡ προθυμία θὰ γίνῃ πιὸ ἀνυπόκριτος, καὶ αὐτὴ ἡ «προσεχὴς φορὰ» δὲν θὰ εἶνε προσεχὴς φορά, ἀλλὰ προσεχεῖς φορές, πολλὲς τὸν ἀριθμόν, διότι κατὰ κανόνα τὰ θύματα ἀργοῦν νὰ ἀντιληφθοῦν αὐτὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἀντελήφθησαν ἀμέσως.

Καὶ ἂν τὸ θῦμα προσφύγῃ σὲ κανέναν καὶ ἐξομολογηθῇ διὰ τὸ πάθημα, ἡ στερεότυπος ἀπολογία ἔσται ἡ ἑξῆς:

— Βλέπεις, δὲν τὸν ἤξερα καλά, ἔβλεπα ἕναν κύριον ποὺ τὸν ἐνόμιζα καθὼς πρέπει...

Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς ἐπιδιώκουν οἱ ὀφειλέται ποὺ ἔχουν παγιώσει ὡρισμένον εἰσόδημα ἀπὸ τὰ δανειὰ καὶ ἀγύριστα. Κυνηγοῦν αὐτοὺς «ποὺ δὲν τοὺς γνωρίζουν καλά». Καὶ ὅ-ταν ἔχουν ἕναν ἐπίσημον τίτλον, τὸ κυνῆγι ποὺ κάνουν εἶνε πολὺ πιὸ ἄνετον. Τότε δὲν καταφεύγουν μόνον σ' αὐτοὺς ποὺ θὰ ντραποῦν νὰ τοὺς ποῦνε ὄχι, ἀλλὰ σφάζουν πρὸ παντὸς ἐκείνους ποὺ θὰ φοβηθοῦν νὰ ποῦν ὄχι. Αὐτοὶ δὲ εἶνε οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκει ἡ ἀκανθώδης αὐτὴ δυσχέρεια τῆς συνεννοήσεώς των, θὰ ἔχῃ δέ, ἐπιπροσθέτως, παρέλθῃ καὶ χρονικόν τι διάστημα, ἀπαμβλύνων παλαιὰς ἀντιθέσεις, τότε θὰ εἶνε πλέον δυνατόν, ἐν πάσῃ ἀνέσει, νὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ ἐνδεχομένως μία στερεὰ καὶ μόνιμος συνεργασία πολιτικῶν κομμάτων, ἱκανὴ νὰ δώσῃ εἰς τὴν χώραν μίαν ἰσχυρὰν κοινοβουλευτικὴν κυβέρνησιν, ἡ, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, νὰ ἐνεργηθοῦν, ἀζημίως διὰ τὰ γενικώτερα τῆς χώρας συμφέροντα, νέαι ἐκλογαί, μὲ πολλὰς πλέον πιθανότητας ἀναδείξεως μιᾶς ὁμοιογενοῦς πλειονοψηφίας, ὁπότε θ' ἀποκαθίστατο αὐτομάτως ἡ ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον ἡγεμονίαν τοῦ ἀειμνήστου ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως ἐκλιπόντος ἰσχυρὰ κοινοβουλευτικὴ ὁμαλότης, ἀναλαμβάνοντος τοῦ πλειονοψηφοῦντος κόμματος τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας.

Ἡ Βουλή, ὅταν, μετά τινας ἡμέρας θὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτῆς ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἰ. Μεταξᾶ κυβέρνησις, θὰ ἔχῃ νὰ προκρίνῃ μεταξὺ μιᾶς κοινοβουλευτικῆς θεωρίας καὶ τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος. Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀκριβὴς ἀντίληψις τῶν ἐναντι τῆς χώρας εὐθυνῶν των θὰ καθοδηγήσῃ τοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας πρὸς τὴν ὀρθὴν ἀπόφασιν.

Ἀπὸ σήμερον

ΡΑΫΜΟΝ ΡΕΚΟΥΛΥ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΩΣΗΦ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΕΣΤΕΜΜΕΝΟΥ

Τὴν 2αν Σεπτεμβρίου 1848, ἐπέτειον τοῦ Ἀούστερλιτς, ἐξετυλίχθη μία περίεργος σκηνὴ εἰς τὸ Ὄλμυτς, μίαν μικρὰν πόλιν τῆς Μοραβίας, ὅπου ἐζήτησαν καταφύγιον ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια μετὰ τῆς Αὐλῆς, ἀφοῦ ἐγκατέλειψαν ἐσπευσμένως τὴν Βιέννην, τὴν πρωτεύουσαν ἡ ὁποία εἶχε περιέλθει εἰς χεῖρας τῶν ἐπαναστατῶν.

Τὴν αὐγήν, τὰ μέλη τῆς βασιλευούσης οἰκογενείας, οἱ ὑπουργοί, οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, οἱ στρατηγοί, προσεκλήθησαν αἰφνιδίως εἰς τὴν Αὐλήν.

Ὁ στρατάρχης Βίντισγκραιτς, ὁ βὰν τῆς Κροατίας Γιελλαχίς, ποὺ μαζὶ μὲ τὸν Ραντέτζκυ ὑπῆρξαν οἱ τρεῖς σωτῆρες τῆς μοναρχίας, εἶχαν ἔλθει ἐπίσης.

Ὁ καθεὶς διηρωτᾶτο μὲ περιέργειαν τὴν αἰτίαν τῆς μυστηριώδους αὐτῆς συγκεντρώσεως.

Κανεὶς δὲν ἤξερε τὸν σκοπόν της. Τὸ μυστικὸν τοῦ μεγάλου γεγονότος ποὺ ἔμελλε νὰ ἐπακολουθήσῃ, τῆς παραιτήσεως τοῦ Αὐτοκράτορος Φερδινάνδου ὑπὲρ τοῦ ἀνεψιοῦ του Φραγκίσκου, ἐτηρήθη αὐστηρῶς.

Πλὴν τῶν δύο ἐνδιαφερομένων, μόνον 5—6 ἄτομα ἐγνώριζον τὰ γεγονότα καὶ εἶχον ὑποσχεθῇ σιωπήν.

Εἰς τὰς ὀκτὼ ἀκριβῶς ἡ θύρα τῆς αἰθούσης τοῦ Θρόνου ἠνοίξε, διὰ νὰ εἰσέλθουν οἱ ἀρχιδοῦκες, οἱ ἀρχιδούκισσαι, οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ στρατηγοί.

Κατόπιν εἰσῆλθον αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα, συνοδευόμενοι ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς τοῦ Στέμματος. Εἶπετο ὁ ἀρχιδοὺξ Φραγκίσκος — Κάρολος, ἀδελφὸς τοῦ Αὐτοκράτορος, ἡ σύζυγος του ἀρχιδούκισσα Σοφία, ὁ υἱός των ἀρχιδοὺξ Φραγκίσκος, ὁ μέλλων Ἄνακ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα λαμβάνουν θέσιν ἐπὶ δύο καθισμάτων πρὸ τοῦ Θρόνου, οἱ δὲ ἀρχιδοῦκες καὶ αἱ ἀρχιδούκισσαι ἐπὶ ἄλλων καθισμάτων παρὰ τὸ πλευρόν των. Οἱ ὑπουργοί, οἱ δύο μεγάλοι στρατιωτικοὶ ἡγέται ἱστανται ὄρθιοι πρὸ τοῦ Αὐτοκράτορος.

«Ἐπιβλητικὴ σιγὴ ἐβασίλευεν εἰς τὴν αἴθουσαν», γράφει εἷς μάρτυς, ὁ κόμης Χύμπνερ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Φερδινάνδος, φορῶν ὅπως πάντοτε ρεδινκότα, προχωρεῖ μὲ ἀσταθὲς βῆμα καὶ σχεδὸν παρίσταται ἀνάγκη νὰ τὸν ὁδηγήσουν μέχρι τοῦ Θρόνου. Ὁ πρῶτος ὑπασπιστὴς τοῦ τείνει ἕνα ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον αὐτὸς διαβάζει μὲ ὑπόκωφον φωνὴν καὶ κάπως τρέμουσαν:

—Ἐπιτακτικοὶ λόγοι μᾶς ἠγαγον εἰς τὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασιν νὰ παραιτηθῶμεν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Στέμματος ὑπὲρ τοῦ πολυαγαπημένου ἀνεψιοῦ μας, τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Ἀρχιδουκὸς Φραγκίσκου, τὸν ὁποῖον ἀνεκηρύξαμεν Διάδοχον, ἀφοῦ ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός μας, ὁ Ἀρχιδοὺξ Φραγκίσκος, ὁ πατήρ του, ἐδήλωσεν ὅτι παραιτεῖται ὁριστικῶς τῆς διαδοχῆς.

Ὁ πρίγκηψ Σβαρτσεμπεργκ ἀνέγνωσε μὲ καταφανῶς συγκεκινημένην φωνὴν τὸ διάταγμα τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Ἀρχιδουκός,— εἶχε κλείσει τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας του — τὴν παραίτησιν τοῦ πατρὸς του καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος.

Ἀφοῦ οἱ τελευταῖοι ὦδοι ὑπέγραψαν τὰ ἔγγραφα, ὁ νεαρὸς Αὐτοκράτωρ ἐπλησίασε τὸν θεῖον του καὶ γονυπετὴς ἔλαβε τὴν εὐλογίαν του:

— Ὁ Θεὸς νὰ σὲ εὐλογήσῃ! τοῦ εἶπεν ὁ Φερδινάνδος. Ἔσο θαρραλέος. Γίνεται τῇ συγκαταθέσει μου.

Ἡ αὐτοκράτειρα ἐσήκωσε τὸν νέον ἄνακτα, τὸν ἐνηγκαλίσθη καὶ τὸν ἐσφιξεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὸ στῆθός της.

Οὐδεὶς τῶν παριστάμενων κατώρθωσε νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυα.

Μόνον ἡ Αὐτοκράτειρα εἶνε καταφανῶς εὐχαριστημένη. Φαίνεται εὐτυχὴς εἰς τὴν ἀλλαγὴν αὐτὴν, εἰς τὴν ὁποίαν συνέβαλε περισσότερον παντὸς ἄλλου. Πρὸ πολλοῦ ἤδη ἱκέτευε τοὺς ἡγέτας τῆς μοναρχίας νὰ συγκατατεθοῦν εἰς μίαν παραίτησιν, τὴν ὁποίαν καθίστων ἀπαραίτητον λόγοι προσωπικοὶ καὶ συγχρόνως πολιτικοί, κατὰ τὴν γνώμην της — ἡ ἐπιθυμία μιᾶς ζωῆς μονήρους καὶ αὐστηρᾶς, ἀφιερωμένης εἰς τὴν θρησκείαν· ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ πνεῦμα ἀσθενές, καὶ ἐπὶ πλέον ἀσθενής, ἦτο ἐντελῶς ἀνίκανος νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἐξουσίαν, πρὸ τῶν αὐξανομένων δυσχερειῶν.

Ὁ νέος αὐτοκράτωρ, συγκεκινημένος, σοβαρός, ἀξιοπρεπής, ἀφοῦ ἔλαβε τὴν εὐλογίαν τῶν θείων του, ἀπεσύρθη συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν μέγαν τελετάρχην.

Μόνον τότε ἔγιναν δεκτοὶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοὶ ποὺ ἐπερίμεναν εἰς τὸν ἀντιθάλαμον, ὅπου καὶ ἔμαθον τὸ τί εἶχε συμβῇ.

Τὸ μέγα γεγονὸς ἀνηγγείλοντο, οἱ κήρυκες, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν σαλπίγγων, πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς «παλαιᾶς καὶ πιστῆς πόλεως» Ὄλμυτς.

Συνοδεύομενος ἀπὸ τοὺς δύο νικητὰς στρατηγούς, τὸν Βίντισγκραιτς καὶ τὸν Γιελαχίς, οἱ ὁποῖοι ἀνακατέλαβον τὴν πρωτεύουσαν, μετέβη πλησίον τῶν στρατευμάτων του, ποὺ τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ ἐπευφημίας.

Μετ' ὀλίγας ὥρας, ἐντὸς τοῦ ἀπογεύματος, ὁ πρώην αὐτοκράτωρ καὶ ἡ σύζυγός του ἀνεχώρησαν διὰ Πράγαν, ὅπου ἐγκατεστάθησαν τὸ λοιπόν. Ὁ Φραγκίσκος Ἰωσήφ, ὁ πατήρ του, ἡ μήτηρ του, τοὺς συνώδευσαν μέχρι τοῦ σταθμοῦ, ὁ ὁποῖος ἦτο σχεδὸν ἔρημος. Μόλις ὀλίγα ἄτομα παρηκολούθησαν τὴν μελαγχολικὴν ἀναχώρησιν.

Ἡ συμβολικὴ αὐτὴ μοναξιά, ἔκαμεν ἐντύπωσιν εἰς τὴν Αὐτοκράτειραν, ἡ ὁποία δὲν ἠμπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ τρεῖς λέξεις μεστὰς ἐννοίας καὶ θλίψεως: «Πῶς! Ἀπὸ τώρα;» Μπορεῖ νὰ ἠθέλησε τὴν ἀλλαγὴν αὐτήν, νὰ τὴν προετοίμασε πρὸ πολλοῦ, ἀλλὰ μεταξὺ τῆς ἰδέας ποὺ εἶχε σχηματίσει καὶ τῆς πραγματικότητος ἡ ἀπόστασις ἦτο μεγάλη. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἦτο Αὐτοκράτειρα, τότε ἀντελήφθη ὅτι δὲν ἦτο πλέον...

Τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, ἡ παραίτησις αὐτὴ ὑπενθυμίζει τὴν παραίτησιν τῆς ἱσπανικῆς μοναρχίας, κατὰ τὴν ἐποχὴν ποὺ συνεκέντρωνεν ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν της, πλὴν τῆς χερσονήσου, τὴν Γερμανίαν, τὴν Αὐστρίαν, τὰς Κάτω Χώρας καὶ ἕνα μέρος τῆς Ἰταλίας!

Ὁ Κάρολος Πέμπτος ποὺ ἐγκατέλειψε τὴν ἐξουσίαν διὰ νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὴν μοναξιὰ τῆς Ἐστραμαδούρας. Ὁ Φίλιππος Β' παρητήθη τοῦ θρόνου διὰ νὰ ἐγκλεισθῇ εἰς τὸ μέγαρον ποὺ εἶχε κτίσει ἐπὶ τούτῳ. Ἐν τούτοις, μόνον ἡ δίψα τῆς μοναξιᾶς καὶ τῆς σιωπῆς ὑπεχρέωσαν τὸν Κάρολον καὶ τὸν Φίλιππον νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν θρόνον.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Φερδινάνδος εἶνε ἠλίθιος, ράκος τῆς ἀνθρωπότητος. Μποροῦσε νὰ βασιλεύῃ μίαν ἠρεμον περίοδον, ἀλλὰ μόλις ἐπῆρχετο ἡ θύελλα, ἐγίνετο αἰσθητὴ ἡ ἀνάγκη ἑνὸς ἀρχηγοῦ, ἀξίου τοῦ ὀνόματος τούτου.

Οὐδέποτε νεαρὸς ἡγεμὼν ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὑπὸ περισσότερον τραγικὰς συνθήκας. Αὐταὶ αἱ βάσεις τῆς αὐτοκρατορίας του ἐκλονίζοντο.

Ἡ Οὐγγαρία εὑρίσκεται ἐν πλήρει ἐπαναστάσει. Διεκήρυξεν ἐπισήμως τὸν χωρισμόν της ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν. Κατήρτισεν ἰσχυρὸν στρατὸν ποὺ ἡγωνίζετο πρὸ μηνῶν, συχνὰ μὲ ἐπιτυχίαν, κατὰ τῶν αὐτοκρατορικῶν στρατευμάτων. Ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Βοημία ἐξηγέρθησαν ἐπίσης.

Εὐφυέστατοι στρατηγοὶ (ἡ Αὐστρία εἶχε τὴν ἀνέλπιστον τύχην νὰ διαθέτῃ τρεῖς συγχρόνως τὴν ἰδίαν ἐποχήν), ὁ Ραντέτζκυ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὁ Βίντισγκραιτς εἰς τὴν Βοημίαν, ὁ Γιελλαχὶς εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, σώζουν κατὰ τὸ ἤμισυ τὴν κατάστασιν. Ἡ πρωτεύουσα τῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ Βιέννη, ὅπου ἡ ἐπανάστασις ἐπεκράτησεν ἐπὶ πολλοὺς μῆνας, ἀνακατελήφθη ἀπὸ τὰ παραμείναντα πιστὰ στρατεύματα.

Καὶ ὅμως πόσα ἐμπόδια ἔμελλε νὰ συναντήσῃ εἰς τὸν δρόμον του ὁ Φραγκίσκος Ἰωσήφ!

Τὰ γεγονότα τῶν Παρισίων τοῦ Φεβρουαρίου 1848, ἡ πτῶσις τῆς μοναρχίας τοῦ Ἰουλίου, ἀπετέλεσαν τὸ πρόσχημα μόνον τῆς ἐξεγέρσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία ἐξετάθη εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν μοναρχίαν. Ἦτο ἡ ἀστραπὴ τῆς καταιγίδος, ἡ ὁποία ἤναψε τὴν πυρκαϊάν.

Ἀλλὰ ἡ ἑστία δὲν ἔσβυσε.

***

Διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν Βασιλείαν, τὸν ρόλον τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσήφ, πρέπει ἐν πρώτοις καὶ πρὸ παντὸς, νὰ γνωρίζωμεν τί ἦτο γεωγραφικῶς καὶ ἱστορικῶς ἡ μοναρχία αὐτὴ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκλήθη νὰ βασιλεύσῃ ἐπὶ τόσον μακρὸν χρόνον.

Ἂν θέλῃ τίς νὰ ἀποκτήσῃ συνοπτικὴν ἀντίληψιν αὐτῆς τῆς παραδουναβίου Εὐρώπης, τὸ καλύτερον καὶ ταχύτερον μέσον εἶνε νὰ πετάξῃ ὑπεράνω αὐτῆς μὲ ἕνα ἀεροπλάνον ἀπὸ τὸ Στρασβοῦργον, διὰ τῆς Νυρεμβέργης, Πράγας, εἰς Βιέννην, Βουδαπέστην, κατόπιν Βελιγράδιον καὶ Βουκουρέστιον.

Μόλις φθάσῃ κανεὶς εἰς τὸ λεκανοπέδιον τοῦ Δουνάβεως, φυσικὰ ὅρια τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦν αἱ Ἄλπεις, τὰ ὄρη τῆς Βοημίας καὶ τὰ Καρπάθια, ἐκεῖνο ποὺ κάμνει ἐντύπωσιν ἐξ ἀρχῆς εἶνε ἡ γεωγραφικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἑνότης τῆς περιφερείας αὐτῆς.

Ἐὰν ὑπάρχουν χῶραι ποὺ ἔχουν γίνει διὰ νὰ ζοῦν καὶ νὰ ἐμπορεύωνται μαζί, εἶνε καὶ αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος.

Ἀκριβῶς εἰς τὸ ἄκρον τῶν ὀρέων, εἰς τὸ μέρος ὅπου ἀρχίζει ἡ ἀπέραντος πεδιάς, ἐσχηματίσθη μία μεγάλη πρωτεύουσα. Ὑφίστατο ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Ρωμαίων, ὁ δὲ ρόλος της διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἦτο πολιτικὸς καὶ στρατιωτικός. Ἀντιπροσώπευε μίαν ἔπαυλιν τοῦ λατινισμοῦ κατὰ τῶν Βαρβάρων, αἱ ἐπανειλημμέναι ἐπιδρομαὶ τῶν ὁποίων ἐκτύπων τὰ ὅρια τῆς Αὐτοκρατορίας ὅπως τὰ κύματα τῆς θαλάσσης τὴν ἀκτήν.

Ἡ Βιέννη ἔπαιξε τὸν ρόλον αὐτὸν μέχρι καὶ τ

Θεάματα

(Ανοιγοκλείνονται και ξαναμπαίνουν)

ΑΛΚΥΟΝΗ: «Ο Ανθρωπος που ξαναγεννήθηκε».

ΑΤΤΙΚΟΝ: «Ο Γάμος το κεφάλι».

ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ: «Ο Αρραβωνιαστικός σου».

ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ: «Το 2ον Β' του κ. Ζαχαράτου».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: «Ο Χορός του Ήβης».

ΑΛΑΜΠΡΑ: (Θέατρο Κρανιδιώτη). «Πώς παίρνει κι αντιμιλιέται».

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΝ: «Ένας αν κάζει». Επιθεώρηση

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ: «Ο Λάσσος του άδρου».

ΑΤΤΙΚΟΝ: «Το κορίτσι, με τον Βόρειο Κύριο».

ΑΘΗΝΑ: «Αγάπα με γιά πάντα».

ΑΛΚΥΟΝΗ: «Ρεντέζβό στή Βιέννη».

ΣΙΝΕΜΠΕΖ: «Κάλεσμα».

ΣΙΝΕ ΚΟΤΣΙΝΟΣ: «Ο λύκος του Λονδίνου».

ΤΙΤΑΝΙΑ: «Η κατάσταση».

ΑΘΗΝΑΪ-ΚΟΝ: «Ο δαιμονιτης του άγριου».

ΑΡΗΣ: «Μάζορ ράσιν».

ΑΡΤΙΣ: «Κρεσέντο».

ΒΥΖΑΝΤΙΑ: «Μία άρα κατά σου».

ΕΛΛΗΣ: «Ο Σκοτεινός Κόσμος».

ΕΛΛΗΣ: «Ο Σκοτεινός τον χιονιών».

ΙΡΙΣ: «Χρυσές μέρες».

ΜΑΓΙΚ ΣΙΤΥ: «Ο Θρυλικός Ιππότης».

ΜΑΣΣΑΛΙΑ: «Βαρκάρης του Βόλγα».

ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρατίου): «Το πλήρωμα».

ΠΑΛΛΑΣ: «Ρεβανσιστής».

Περαιώς και Προαστεία

ΚΑΠΙΤΟΛ: «Σκανδαλο».

ΠΑΛΛΑΣ: «Δεσποινίς της άγιάσης».

ΣΠΛΕΝΤΙΔ: «Η πλέυσιαι ήμέραι της Σοδόμων».

ΕΤΟΥΑΛ (Καλλιθέας): «Οι καλλικάντζαροι της Καλλιθέας».

ΠΛΑΖ ΓΑΥΔΑΛΑ μέχρι πρωίας.

Διευθυντής του Τυπογραφείου
Εμμανουήλ Γ. Κασιμάτης
Κολλιαρού και Σικελίου 51

Ραδιόφωνον

ΤΡΙΤΗ, 14|4|36

ΑΜΒΟΥΡΙΟΝ (κχ. 904, μ. 331,9). 7 μ.μ. Δίσκοι. Μουσική βραδυφώνου. (Λίζτ, Μπαχ, Γκαρσίμ, Ρίχαρντ Κράυσμαν, Κορ. Σαιν-Σανς). 8.30 μ.μ. Λιντερ. (Σχουμπέρτ). 9.30 μ.μ. Ειδήσεις. Σπόρτιφ στούντιο. 10.30 μ.μ. Ειδήσεις και λοιπές μουσικές και μελικές εκπομπές.

ΒΙ.ΡΑΔΙΟΝ (κχ. 1571, μ. 191,1). 8.15 μ.μ. Μουσική πίνου. 4 χέρια. (Σ.Σο. Δεν). Από την «Ελληνική Χρονική». Αλλο παιρνάει σε αυτερμπάτο.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΝ (κχ. 1153, μ. 259,7). Ωρολόγιο προγράμμα. 12.30 μ.μ. Δίσκοι.

ΒΡΕΣΑΛΛΥΑ (κχ. 950, μ. 316). 5.10 μ.μ. Τριγωνάκι ξυλιτιά. 7 μ.μ. Συναυλία αρχήσεως. 8.10 μ.μ. Διαφόρους. 10.10 μ.μ. (Εδώσεως) 11.30 μ.μ. Συναυλία χαυτικής αρχήσεως.

ΒΟΛΓΑ (κχ. 1250, μ. 240). 6.30 μ.μ. Συναυλία αρχήσεως και κινηματογράφου. 8.30 μ.μ. Μουσική βραδυφώνου. 9 μ.μ. Βιολιστής Γιούζεφ Σλίμοβιτς. Ρωσικός Σταθμός. 10.30 μ.μ. Μουσική βαρύτονου. Μεθυσλάβ Βαρύτονος. Μεθυσλάβ Βαρύτονος. Μεθυσλάβ Βαρύτονος.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 523, μ. 385). 7.30 μ.μ. Ελληνική μουσική. 8.30 μ.μ. Μουσική χορωδίας. 9.30 μ.μ. Μουσική πιάνου και φιλαρμονικής. 10.05 μ.μ. Μουσική πιάνου και φιλαρμονικής.

ΒΕΡΟΜΥΝΣΤΕΡ (κχ. 556, μ. 540). 6.10 μ.μ. Ορχήστρα. 8.15 μ.μ. Βιολοντσέλο. 10.10 μ.μ. Ορχήστρα.

ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ (κχ. 1103, μ. 437). 5.20 μ.μ. Λαϊκές μελωδίες. 8.50 μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική. 9.50 μ.μ. Συναυλία αρχήσεως. 10.20 μ.μ. Μουσική χορού.

ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 517, μ. 580). 6.20 μ.μ. Τρίο. Μπαρόκ μουσική. 7.20 μ.μ. Χορός. 8.05 μ.μ. Μουσική μουσική. 9.20 μ.μ. Συναυλία αρχήσεως και φιλαρμονικής. 10.50 μ.μ. Μουσική χορού.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (κχ. 224, μ. 1339). 6.45 μ.μ. Χορωδία. 8.15 μ.μ. Δίσκοι μουσικής. 9.10 μ.μ. Συναυλία Κοντσέρτο. Σύμφωνη. Στούντιο

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΕΝΝΙΣ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΑΝΑΤ. ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

Εις τα σκληπόρια του Όμιλου Αντισφαιρίσεως Αγαπολίς Μεσογείου με μεγάλην συμμετοχήν Ελλήνων και ξένων παικτών. Οι έν λόγω αγώνες αποκαλύπτουν άφθαστον το ενδιαφέρον του φιλαθλου μας κόσμου, ο οποίος παρακολουθεί με φανατισμόν την διεξαγωγήν των διαφόρων συναντήσεων.

Χθες επρόκειτο το δεύτερον σέτ. Τρίτη ημέρα

Το αποτελέσματα των μέχρι χθες τελεσθησάντων προκριματικών συναντήσεων έχουν ούτω:

Ανδρών. Διπλούν:

Πρώτη ημέρα

Άπλους ανδρών: Χέμπτα (Πολ.) - Μαρμορίνι (Ιταλ.) 6-1, 6-2, 6-2. Γκέκερ (Γερ.) 6-0, 6-1. Ντικοβίτς (Γιουγκ.) - Βλάζνυ 6-3, 6-2. Δίς Χόρν (Αγγλ.) - Γρηγοριάδην 6-2, 6-2. Τιλγκ (Γαλ.) 6-2, 6-4. Δε Λενόβ 6-4, 6-4. 11)9. Ζανελίν (Γαλ.) - Μ'χαηλ. - Διπλούς Άνδρών: Ζανελέν, Ζουγκο — Τσιγλάκην, Παπάσουλ 6-2, 6-3. Δε Λενόβ - Μ'χαηλ 6-4, 6-4. Ντικοβίτς - Βλάζνυ 6-3, 6-2. Γκέκερ (Γερ.) 6-0, 6-1. Ντικοβίτς (Γιουγκ.) - Βλάζνυ 6-3, 6-2. Δίς Χόρν (Αγγλ.) - Γρηγοριάδην 6-2, 6-2. Τιλγκ (Γαλ.) 6-2, 6-4. Δε Λενόβ 6-4, 6-4.

Η τενίστρια Δ. Σπέρλιχ, νικήτρια εν των αγώνων του Μεσογειακού πρωταθλήματος

Βαν Άκερ (Βελ.) 6-2, 4/6, 6-3. Δίς Λόβερ (Σερβ.) - Δε Μαϊδ Α. 6-3, 6-2. Περγή 6)4, 6)3. Δίς Μπαρμπιέ (Γαλ.) - Κα Πατρ (Ρουμ.) 6)3, 7)5. Απλούς ανδρών: Ζανσιέν, Ζουγκο — Τσιγλάκην, Παπόσουλον 6)2, 6)3. Μαντζάρογλου, Ζουγκο — Τσιγλάκην, Παπόσουλον 6)4, 6)4. Πλαζάτα, Πούντερ — Βήτ, Σόθη δπόσουφέτες εις το δεύτερον σέτ.

Τρίτη ημέρα

Άπλους Άνδρών: Πουντεκ εν νίκησε Δανεζάν 6)3, 6)1. Πλαζάτα την άνίκησε Ζερλέτην 12)10, 3)6, 6)3.

Άπλους Άνδρών δια τό Κύπελλον της Α. Μ. του Βασιλέως: Τσιτζόνας δ' ένίκησεν Εϋστρατιάδην 6)4, 6)0 Σπυλάκ ένίκησε Μαβρομιχάλην 6)3, 5)7, 6)3.

Άπλους Κυριών: Δίς Σπέρλιχ ένίκησε την Δίδα Σόμερχου 4)6, 6)3, 7)5. Γιόρκ ένίκησε Δίδα Σόμερχου 4)6, 6)3, 8-6. Μπαστιγκόφεν ένίκησε την Μποχάζα. Έπεις Τον Σόνθετον 5)11 3576—1277 Τον Σόνθετον 5)11 3576—1277 Τον Σόνθετον : 9)7 4132—1740

ΟΙ ΠΥΓΜΑΧΟΙ ΜΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ Ρ·ΙΓΚ

Εις τό «Σεντράλ Σπόρτινγκ Κλάμπ» τών Παρισίων ό Έλληνικός τυμπάνου Δημήτριος Ρόσσης, ό Γεωργίος Μιχαηλίδης και ό Γεώργιος Ζάμπας θά παλαίσουν κατά τών Γάλλων Πετιμπουά και Κοντό.

Ο γυμναστικός σύλλογος τών Ελλήνων δημογερόντων της Μασσαλίας, ο οποίος ιδρύθη πρό τινος καιρού, με μικράν διαφοράν τών ετών από τον Σύλλογον τών Ελλήνων δημογερόντων της Μασσαλίας, ό οποίος έδρυσε πρό τινος καιρού τό δικόν του γυμναστήριον, έπιτελεί όπως και ό άνωτέρω Σύλλογος, σπουδαίον έθνικόν έργον.

Κατά τούτο ό Σύλλογος τών Ελλήνων δημογερόντων της Μασσαλίας, ό οποίος έχει τον μεγαλύτερον αντίθεον, ασκεί δια της Γυμναστικής τήν ανεξαρτησίαν της θρησκείας και τών εθνικών τών ιδεωδών.

Μία ενδιαφέρουσα φάσις άπό τον προχθεσινόν άγώνα «Όλυμπιακού». «Πανιωνίου κατικού».

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ
"ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ,,-"ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ,, 1:1 (1:0)
ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ «Α.Ε.Κ.» ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Εις τό Ποδηλατοδρόμιον τού Ν. Φαλήρου αι ένθουσιώδεις φωνές και αι διαπεραστικαί σφυρίχτραι τών φιλάθλων μας κόσμου, ό οποίος ήλθεν εις μεγάλην συμμετοχήν δι' ένα ακόμη ποδοσφαιρικόν αγώνα τού Πασχαλινού προγράμματος, δεν ήσαν αρκετά διά νά δώσουν την πραγματικήν χαράν εις τούς φανατικούς τού ποδοσφαίρου. Ο αγών δεν ήτο εκείνος τον οποίον περιμένει κανείς από δύο τόσον ισχυρούς συλλόγους, ώστε νά δικαιολογήσουν τον ενθουσιασμόν τών θεατών. Ήτο ένας αγών μέτριος, χωρίς ιδιαίτερα τεχνικά προσόντα, χωρίς ομοιογένειαν εις τάς γραμμάς τών δύο ομάδων, χωρίς συνεννόησιν μεταξύ τών παικτών, χωρίς καμμίαν ιδιαιτερότητα εις τάς κινήσεις

5η ΠΡΩΙΝΗ

Ο κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ ΟΡΚΙΣΘΕΙΣ ΑΝΕΛΑΒΕ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΧΘΕΣ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΙΝ ΤΗΣ ΧΑΡΑΧΘΕΙΣΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ὁ θάνατος τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐδημιούργησε κυβερνητικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον καὶ ἐρρυθμίσθη αὐθημερόν, διὰ τῆς ἀναθέσεως τῆς προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν μέχρι τοῦδε ἀντιπρόεδρον αὐτῆς κ. Ι. Μεταξᾶν. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἀνελθὼν τὴν 10ην π.μ. εἰς τ' Ἀνάκτορα διὰ ν' ἀναγγείλῃ εἰς τὸν Βασιλέα τὸν θάνατον τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὑπέβαλε ταυτοχρόνως καὶ τὴν παραίτησιν τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεώς του.

Ὁ Βασιλεύς, καλέσας μίαν ὥραν βραδύτερον τὸν κ. Μεταξᾶν, ἀνεκοίνωσε πρὸς αὐτόν, ὅτι θεωρεῖ σκόπιμον τὴν παραμονὴν τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀνάθεσιν εἰς αὐτὸν τῆς προεδρίας της. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἀπήντησεν ἀποδεχόμενος τὴν ἐντολήν, καί, κατελθὼν ἐκ τῶν ἀνακτόρων ἀνεκοίνωσε τὰ τῆς συνομιλίας του μετὰ τοῦ Βασιλέως πρὸς τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, πρὸς τοῦτο κληθέντα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, τὰ ὁποῖα καὶ ἔμειναν σύμφωνα διὰ τὴν παραμονὴν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν νέαν προεδρίαν της.

Τὴν 5ην μ.μ. ὁ κ. Μεταξᾶς ἀνῆλθεν εἰς τ' Ἀνάκτορα καὶ ὡρκίσθη ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ δὲν ὡρκίσθησαν ἐκ νέου, τῆς μεταβολῆς περιορισθείσης μόνον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως Ὁ κ. Μεταξᾶς θὰ διατηρήσῃ προσωρινῶς ἐκτὸς τῶν τριῶν πολεμικῶν ὑπουργείων καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

Μετὰ τὴν κάθοδόν του ἐκ τῶν Ἀνακτόρων, ὁ νέος πρωθυπουργὸς προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Ἡ Κυβέρνησις παραμένει ἡ αὐτή, οἵα καὶ μέχρι τοῦδε. Ὁ ἐπελθὼν συνεπὲς θάνατος τοῦ ἀειμνήστου Κ. Δεμερτζῆ κατ' οὐδὲν μεταβάλλει τὸν χαρακτῆρα τῆς Κυβερνήσεως ἢ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς. Ἦτο φυσικὸν νὰ συμπληρωθῇ ἡ θέσις τοῦ ἀποθανόντος Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως δι' ἐμοῦ, ὅστις ἤμην ἤδη ἀντιπρόεδρος αὐτῆς καὶ τὸν ἀνεπλήρωσα εἰς πολλὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ ἀσθένειά του τὸν ἠμπόδιζε νὰ ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του.

»Μεταβολὴν εἰς τὸν χαρακτῆρα τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἀπετέλει, ἐὰν ἐγὼ δὲν μετεῖχον αὐτῆς, ἐκλούμην δ' ἔξωθεν ν' ἀναλάβω τὴν προεδρίαν της. Θὰ ἠδύνατο ἐπίσης νὰ θεωρηθῇ ὡς μεταβαλλόμενος ὁ χαρακτὴρ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς ἀναλήψεως ὑπ' ἐμοῦ τῆς προεδρίας, ἐὰν εἶχε προηγηθῇ ψῆφος ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κ. Δεμερτζῆ.

»Ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἔχει ἤδη συμφωνηθῆ μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, θὰ ἐμφανισθῇ τὴν μεταπροσεχῆ Τετάρτην, 22 Ἀπριλίου, ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, διὰ ν' ἀναγνώσῃ τὰς προγραμματικὰς της δηλώσεις καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ψῆφον ἐμπιστοσύνης τοῦ Σώματος. Ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις τύχῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς, θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχήν. Εἰς τὴν ἀντίθετον περίπτωσιν θὰ σπεύσῃ νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν της πρὸς τὸν Βασιλέα.»

Εἰς ἐρώτησιν ἐὰν ἡ καταψήφισις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ κατόπιν ταύτης παραίτησις αὐτῆς θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ὁ κ. Μεταξᾶς ἀνεκοίνωσε ὅτι διὰ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἀμβλύνει ν' ἀποφασίσῃ εἴνε ὁ Βασιλεύς.

Εἰς ἑτέραν ἐρώτησιν, ἐὰν θὰ προέλθῃ εἰς συνεννοήσεις μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Κομμάτων πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Βουλήν, ὁ κ. Μεταξᾶς ἀπήντησεν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ διεξαγάγῃ τοιαύτας συνεννοήσεις, ἐφ' ὅσον ὁ χαρακτὴρ τῆς Κυβερνήσεως δὲν μετεβλήθη.

Ὁ κ. Μεταξᾶς, ὑπ' ὄψει τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν ἀπόψεις ὡρισμένων πολιτικῶν κύκλων, καθ' ἃς ἡ δοθεῖσα λύσις εἰς τὸ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Κ. Δεμερτζῆ κυβερνητικὸν ζήτημα δὲν εἶνε ἀπολύτως σύμφωνος πρὸς τὴν κοινοβουλευτικὴν τάξιν, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Τῶν πράξεων τοῦ Βασιλέως εἶμαι ὑπεύθυνος ἐγώ, ὡς πρῶτος πολιτικὸς Αὐτοῦ σύμβουλος. Θὰ ἐθεώρουν δὲ βαρυτάτην τὴν εὐθύνην μου, ἐὰν ἐξ οἱωνδήποτε λόγων ἐδημιουργεῖτο ἐξ ἐμοῦ κυβερνητικὴ κρίσις εἰς μίαν τοιαύτην στιγμήν, τὴν σοβαρότητα τῆς ὁποίας γνωρίζουν πάντες. Τοῦτο ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ. Ἡ Βουλὴ ἔχει πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ δημιουργήσῃ κυβερνητικὴν κρίσιν.

»Ἄλλως τε, προσέθηκεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, διὰ τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος τοῦ 1911, ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927, καθ' ὃ ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων διώριζε τὸν Πρωθυπουργόν, ὁ ὁποῖος καὶ ὥριζε τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

»Θὰ εἶχον βάσιμον δικαιολογίαν αἱ διατυπούμεναι ὡς ἄνω ἐπικρίσεις, ἐὰν ἐπήρχετο μεταβολὴ εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τὴν ἀνάληψιν ὑπ' ἐμοῦ τῆς προεδρίας της διὰ τῆς προσλήψεως εἰς αὐτὴν κομματικῶν μου φίλων. Τοιαύτη ὅμως μεταβολὴ δὲν ἐπῆλθε, διότι οὔτε φίλοι μου μετέσχον τῆς Κυβερνήσεως, τὴν δὲ ἰδιότητά μου ὡς πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ εἶχα καὶ ὅταν ἤμην ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς.»

Πληροφορούμεθα, ὅτι τὰ κόμματα θὰ καθορίσουν τὴν στάσιν των ἔναντι τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιαιτέρας συσκέψεις τῶν μελῶν των καὶ ἀφοῦ λάβουν γνῶσιν τῶν προγραμματικῶν κατευθύνσεων αὐτῆς.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης ἀπέφυγεν οἱανδήποτε ἀνακοίνωσιν ἐπὶ τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς. Οἱ κύκλοι, ἐν τούτοις, τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν ἀπέκρυπτον τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ μεταβολὴ αὕτη, ὡς ἐγένετο, ἀποτελεῖ βεβαίως κινοβουλευτικὴν ἀνωμαλίαν, μολονότι καὶ ὁ σχηματισμὸς τῆς ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν ἀποθανόντα Πρωθυπουργόν, ὑπαρχούσης τῆς Βουλῆς, δὲν ἦτο λύσις κοινοβουλευτικῶς ὁμαλή. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν χαρακτῆρα τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν σημερινὴν της ἐμφάνισιν, οἱ κύκλοι τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν συμφωνοῦν πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Μεταξᾶ, τονίζοντες ὅτι τὸν χαρακτῆρα τῆς Κυβερνήσεως δίδει ἡ ἰδιότης τοῦ Προσώπου τοῦ Προέδρου αὐτῆς. Πάντως, τὸ Λαϊκὸν κόμμα θ' ἀναμείνῃ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ καθορίσῃ τὴν ἔναντι αὐτῆς στάσιν του.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφούλης θὰ ἐπιδιώξῃ ἐντὸς τῆς αὔριον πιθανῶς συνάντησιν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ προγράμματος καὶ τῶν κατευθύνσεων αὐτοῦ, προκειμένου ἐξ αὐτῶν νὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ στάσις τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἡ ὁποία θὰ καθορισθῇ κατὰ τὴν σύσκεψιν τῶν κοινοβουλευτικῶν μελῶν αὐτοῦ τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς συνομιλίας του κ. Σοφούλη μετὰ τοῦ κ. Μεταξᾶ διαπιστωθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶνε διατεθειμένη ν' ἀκολουθήσῃ τὴν χαραχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Κ. Δεμερτζῆ γραμμήν, τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δὲν θ' ἀρνηθῇ ψῆφον ἐμπιστοσύνης.

Ὑπὸ τῶν κύκλων τῶν μικρῶν δημοκρατικῶν κομμάτων ἐτονίζετο σχετικῶς ὅτι διὰ τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀλλοιοῦται καὶ ὁ χαρακτὴρ αὐτῆς, διότι τὰ κόμματα τῆς πλειοψηφίας εἶχαν ὑποδείξει τὴν ἀνάθεσιν τῆς προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως προσωπικῶς εἰς τὸν Κ. Δεμερτζῆν, ὡς πρόσωπον ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς καὶ μὴ προερχόμενον ἐκ τῆς Βουλῆς. Ἡ προϋπόθεσις αὕτη δὲν ὑφίσταται πλέον, διότι ὁ κ. Μεταξᾶς ἔχει τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀρχηγοῦ κόμματος. Μετὰ τὴν μεταβολήν, συνεπῶς, τῶν προϋποθέσεων, ὑφ' ἃς ὑφίσταται ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ πλέον ὡς ὑπηρεσιακή, τὰ κόμματα ταῦτα θὰ ἐπιφυλαχθοῦν νὰ καθορίσουν τὴν στάσιν των ἔναντι αὐτῆς.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ Κ. ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ ΑΠΕΘΑΝΕΝ ΑΙΦΝΙΔΙΩΣ ΕΚ ΣΥΓΚΟΠΗΣ ΤΑΣ ΠΡΩΪΝΑΣ ΩΡΑΣ ΧΘΕΣ

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΘΑ ΓΙΝΗ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΑΙ ΑΠΟΔΟΘΗΣΟΜΕΝΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΚΛΙΠΟΝΤΑ

Ὅλως αἰφνιδίως ἀπέθανε τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα πρὸς τὴν Δευτέραν ὁ πρωθυπουργὸς Κ. Δεμερτζῆς. Ὁ ἀπροσδόκητος θάνατος τοῦ Πρωθυπουργοῦ, προελθὼν ἐκ παραλύσεως τῆς καρδίας, γνωσθεὶς ἀστραπιαίως εἰς τὴν πόλιν, προεκάλεσε βαθυτάτην συγκίνησιν καὶ λόγῳ τῆς μορφῆς τοῦ ἐκλιπόντος καὶ λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ θάνατος θὰ ἐπηρεάσῃ ἀσφαλῶς τὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

Ὁ θάνατος τοῦ πρωθυπουργοῦ Κ. Δεμερτζῆ δὲν ἐγένετο ἀμέσως ἀντιληπτὸς ὑπὸ τῶν οἰκείων του, διεπιστώθη δὲ μόλις τὴν 9ην πρωϊνὴν χθὲς ὑπὸ τῆς νοσηλευούσης αὐτὸν νοσοκόμου, ὅταν αὕτη εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα του διὰ νὰ τὸν ἐξυπνήσῃ.

Ὡς γνωστόν, ὁ θανὼν πρωθυπουργός, πάσχων ἐκ χρονίου στομαχικοῦ νοσήματος, ὑπέστη πρὸ 32 ἡμερῶν νέαν προσβολήν, ἑνεκα τῆς ὁποίας παρέμεινε κλινήρης μέχρι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἀναρρώσας σχεδὸν τελείως τὸ Σάββατον, ἐξῆλθε διὰ πρώτην φορὰν καὶ μετέβη ἐπ' αὐτοκινήτου εἰς Φάληρον.

Τὸ Πάσχα διῆλθε τὴν ἡμέραν του ἥσυχος καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐνοχλήσεως. Οὐδὲν δὲ ἀπολύτως συνέβη, προδικάζον καὶ πόρρωθεν τὸ νυκτερινὸν αἰφνίδιον τέλος.

Τὴν πρωΐαν τῆς προχθὲς μετέβη ἐπ' αὐτοκινήτου εἰς Βουλιαγμένην, τὸ ἀπόγευμα δὲ μετέβη εἰς τὴν ἐν Κηφισιᾷ οἰκίαν τῆς θυγατρός του κυρίας Μητσοτάκη, ἥτις ἀφίχθη ἐκ Λονδίνου τὴν Μεγάλην Πέμπτην, ἵνα διέλθῃ ἐνταῦθα τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα. Τὴν ἑσπέραν, ἐπιστρέψας εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐγευμάτισε κανονικῶς καὶ περὶ τὸ μεσονύκτιον κατεκλίθη ἐν εὐεξίᾳ.

Εὐθὺς ὡς διεπιστώθη ὁ θάνατος, εἰδοποιήθη ἀμέσως ὁ κ. Μεταξᾶς, ὅστις μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκλιπόντος πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπέβαλε τὰ συλλυπητήριά του εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ κατέστησε γνωστὸν εἰς τὸν Βασιλέα τὸν θάνατον τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Ὅταν τὸ θλιβερὸν γεγονὸς ἐγνώσθη διὰ τῶν ἐφημερίδων μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ὑπέβαλον τὰ συλλυπητήριά των, ἐγγραφέντες εἰς τὸ ἐπίτηδες ἀνοιχθὲν βιβλίον, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων, οἱ ξένοι πρεσβευταί, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Ἐπίσης μετέβη, ἐντολῇ τοῦ Βασιλέως, καὶ συνελυπήθη τὴν οἰκογένειαν ὁ Αὐλάρχης κ. Μερκάτης.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ ἐκλιπὼν Πρωθυπουργός, ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τῷ 1876, ἦγε τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τὸν Μάϊον τοῦ 1896, μεταβὰς δὲ ἐπὶ τετραετίαν εἰς Μόναχον, συνεπλήρωσε τὰς σπουδάς του. Ἐπιστρέψας, ἔγινεν ἀργότερον ὑφηγητὴς τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Μετὰ διετῆ διδαχὴν ἀνεμίχθη εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἐξελέγη τὸ πρῶτον βουλευτὴς Ἀττικῆς κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1910. Τῷ 1913 διεδέχθη ἐπὶ Κυβερνήσεως Βενιζέλου ὡς ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν τὸν Ν. Στράτον, ἀλλὰ παρητήθη τῷ 1914 διαφωνήσας μετὰ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ναυτικῶν προβιβασμῶν καὶ γενικώτερον τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος. Ἔκτοτε ἀπεχώρησε τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, παραμείνας ἀνεξάρτητος. Τῷ 1917 μετέσχεν ὡς ὑπουργὸς πάλιν τῶν Ναυτικῶν τῆς Κυβερνήσεως Ζαΐμη Μετὰ τὴν πρώτην παραίτησιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, οὗτινος ἦτο προσωπικὸς φίλος, ἀπεπειράθη νὰ ἡγηθῇ κινήσεως πρὸς δημιουργίαν τρίτης καταστάσεως. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς δικτατορίας τοῦ Θ. Παγκάλου ὑπεδείχθη ὡς ὑποψήφιος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὑπὸ πάντων τῶν κομμάτων, ἀλλὰ ἡ ἐκλογή του ἐματαιώθη ὑπὸ τοῦ τότε δικτάτορος. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς αἱ τινες ἠκολούθησαν τὴν πτῶσιν τῆς δικτατορίας, ὁ Δεμερτζῆς ἐξελέγη βουλευτὴς Ἀθηνῶν ἐν τῇ ἀντιβενιζελικῇ παρατάξει. Μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βενιζέλου, ὁ Κ. Δεμερτζῆς ἀπεσύρθη τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς καὶ διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ Οἰκογενειακοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Μετὰ τὴν παλινόρθωσιν διωρίσθη πρωθυπουργὸς παρέμεινε δὲ τοιοῦτος μέχρι χθές, ὁπότε ἐπῆλθεν ὁ αἰφνίδιος θάνατός του.

ΜΕΡΙΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ πιστοποιήσαντος τὸν θάνατον θεράποντος ἰατροῦ του κ. Ἀναστασοπούλου ὁ Κ. Δεμερτζῆς ἀπέθανεν ἐκ παραλυσίας τῆς καρδίας μεταξὺ τῆς 3ης ἢ 4ης πρωϊνῆς ὥρας. Ὅταν ἡ νοσοκόμος, ἥτις τὸν ἐπεριποιεῖτο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας του, εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα του περὶ τὴν 9ην πρωϊνὴν τίποτε δὲν ἐπροδίδε τὸν ἐπελθόντα θάνατον. Καὶ ἡ θέσις καὶ ἡ ὄψις τοῦ ἐκλιπόντος παρεῖχον τὴν ἐντύπωσιν ὅτι οὗτος ἐκοιμᾶτο. Μόνον δὲ ὅταν μετὰ τὴν πρώτην κλῆσιν ἡ νοσοκόμος, μὴ λαβοῦσα ἀπάντησιν, ἐπλησίασεν εἰς τὴν κλίνην, διεπίστωσεν ὅτι ὁ θάνατος εἶχε πλήξει κοιμώμενον τὸν Πρωθυπουργόν.

Ἡ θλιβερὰ εἴδησις τοῦ θανάτου τοῦ Πρωθυπουργοῦ δὲν ἀνηγγέλθη ἀμέσως εἰς τὴν ἐλαφρῶς ἀδιαθετοῦσαν κυρίαν Δεμερτζῆ, εἰς τὴν ὁποίαν ἀρχικῶς ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ σύζυγός της «ἀσθενεῖ σοβαρώτατα», κατόπιν δὲ ὅτι «ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον».

Ὁ ἐκλιπὼν Πρωθυπουργὸς εἶχε τρόπον τινὰ προαισθανθῆ ἀπὸ ἡμερῶν τὸν θάνατόν του. Εἰς ὅλας τὰς συνομιλίας του μὲ τοὺς οἰκείους του ἐπανελάμβανε μετ' ἐπιμονῆς ὅτι «θὰ τριτώσῃ», ὑπονοῶν ὅτι τοὺς θανάτους τῶν Κονδύλη καὶ Βενιζέλου θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ τρίτος θάνατος πολιτικοῦ. Τὸ ἐκπληκτικώτερον εἶνε ὅτι ὁ τέως Πρωθυπουργὸς ἔθετεν ὡς τρίτον τὸν ἑαυτόν του, ἔλεγε δέ, ἀντικρούων παρατηρήσεις τῶν οἰκείων του: «Θὰ δῆτε ὅτι εἶμαι ἐγώ».

Μάλιστα πρὸ δεκαημέρου ἐκάλεσε τὸν στενὸν φίλον του καὶ γενικὸν γραμματέα τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης κ. Βλαστόν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἔχει συντάξει τὴν διαθήκην του, τῷ ὑπέδειξε δὲ καὶ τὸ συρτάρι τοῦ γραφείου του εἰς τὸ ὁποῖον τὴν εἶχε κλειδώσει. Ἐπίσης ὑπέδειξε καὶ ἕνα ἄλλον φάκελον κλειδωμένον καὶ αὐτὸν εἰς ἄλλο συρτάρι τοῦ γραφείου του, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι ἀναγεγραμμέναι αἱ λέξεις: «Νὰ καῇ τὸ περιεχόμενόν των». Εἰς τὸν κ. Βλαστὸν ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἐντολὴ του αὐτή.

Παρ' ὅλας τὰς προαισθήσεις του αὐτάς, δὲν προέβλεπε τόσον ταχὺν τὸν θάνατόν του. Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι προχθὲς τὴν ἑσπέραν, ὅταν ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν Κηφισιάν καὶ κατεκλίθη εἰς τὸ κρεβάτι του, εἶπε πρὸς τὴν νοσοκόμον:

«Πιστεύω ὅτι σὲ μερικὲς ἡμέρες θὰ ἡσυχάσωμε. Τὴν Τετάρτην θὰ πάω στὴν Βουλὴ καὶ θὰ διαβάσω τὰς δηλώσεις μου. Νομίζω ὅτι θὰ μᾶς ρίξουν. Τότε θὰ πᾶμε στὴν ἐξοχὴ καὶ θὰ ἡσυχάσουμε».

Ο ΜΕΓΑΛΟΣΤΑΥΡΟΣ

Ὑπεγράφη χθὲς Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ἀπενεμήθη εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Δεμερτζῆν ὁ Μεγαλόσταυρος Γεωργίου τοῦ Α'. Τὰ διάσημα τοῦ παρασήμου τούτου θὰ κομίζωνται σήμερον κατὰ τὴν κηδείαν ὑπὸ στρατιωτικῶν.

ΑΦΙΚΕΤΟ ΧΘΕΣ Ο ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ κ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀφίκετο χθὲς δι' οἰκογενειακούς, ὡς ἀνεκοινώθη, λόγους ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς κ. Νικ. Πολίτης.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεώς του συνεκροτήθη τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ σύσκεψις, τῆς ὁποίας, ἐκτὸς τοῦ κ. Πολίτου, μετέσχον ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου κ. Μαυρουδῆς καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν Πολιτικῶν ὑποθέσεων κ. Λέων Μελᾶς.

Ἡ σύσκεψις ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν σκέψεων ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀποτελέσει τὸ θέμα καὶ τῶν συσκέψεων τῆς Κυβερνήσεως μὲ τοὺς πολιτικοὺς Ἀρχηγούς. Ὁ κ. Πολίτης ἰδιαιτέρως ἀνεκοίνωσε διαφόρους πληροφορίας ἐπὶ τῆς γενικωτέρας διπλωματικῆς καταστάσεως ὡς ἐξελίσσεται αὕτη μετὰ τὰ τελευταῖα διεθνῆ γεγονότα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἀντιπροσωπεύσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, τὴν συνερχομένην τὴν 4ην Μαΐου εἰς τὸ Βελιγράδιον ὁ κ. Μεταξᾶς ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἀπόφασις θὰ ληφθῇ ἀφ' οὗ ἡ Κυβέρνησις περιβληθῇ μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. Μεταξᾶς προσέθεσεν, ὅτι πρὸ τῆς ἐπελθούσης χθὲς μεταβολῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θ' ἀνεπλήρου βεβαίως ὁ ἴδιος τὸν θανόντα Πρωθυπουργὸν εἰς Βελιγράδιον, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἠδύνατο οὗτος νὰ μεταβῇ ἐκεῖ.

Ὁ κ. Μεταξᾶς τέλος ἀπέκλεισε τὴν πιθανότητα τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Ν. Πολίτου, ὁ ὁποῖος, κατά τινας πληροφορίας, θ' ἀναχωρήσῃ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ἐπιστρέφων εἰς τὴν θέσιν του.

Ἀργὰ τὴν νύκτα ἐκυκλοφόρησεν ἡ διάδοσις περὶ πιθανῆς ἀναλήψεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ὁ ὁποῖος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ μεταβῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς Βελιγράδιον.

Λόγῳ τοῦ προχωρημένου τῆς ὥρας δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἐξακρίβωσις τῆς διαδόσεως.

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΜΥΝΑΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἡ σύσκεψις τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων διὰ τὰ ζητήματα τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης τῆς χώρας θὰ γίνῃ κατὰ τὰ προσκαθορισθέντα τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἢ Τρίτην.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προσδευτικῶν κ. Καφαντάρης, ὅστις εἶχεν ἐκδράμει εἰς Λεβάδειαν, πληροφορηθεὶς εἰς τὸν Ὅσιον Λουκᾶν τὸν θάνατον τοῦ Πρωθυπουργοῦ, διέκοψε τὴν ἐκδρομήν του καὶ τὴν μετάβασίν του εἰς Δελφοὺς ἐπιστρέφει δὲ σήμερον ἐνταῦθα. Ὁ κ. Καφαντάρης ἐκ Λεβαδείας ἀπηύθυνε τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα πρὸς τὴν χήραν Δεμερτζῆ:

«Μετὰ βαθυτάτης ὀδύνης λαμβάνω γνῶσιν ταύτην τὴν στιγμὴν τῆς ἀπροσδοκήτου εἰδήσεως τοῦ θανάτου τοῦ περιπλημένου συζύγου σας, ὅστις προσέφερε μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὸ Ἔθνος καὶ πολύτιμον ἀπετέλει δι' αὐτὸ ἐγγύησιν. Ἡ μεγάλη ὑμῶν ἀπώλεια εἶναι καὶ ἀπώλεια τοῦ Ἔθνους. Παρακαλῶ δεχθῆτε τὰ ὁλόψυχα συλλυπητήριά μου.

Γ. Καφαντάρης»

Η ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝΑΕΡΙΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος πρόκειται νὰ συγκροτηθῇ σύσκεψις μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου Ἀεροπορίας καθ' ἣν θὰ ἐξετασθοῦν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ ζήτημα τῆς ἐπισπεύσεως τῶν διαφόρων ἔργων ἄτινα ἐκτελοῦνται εἰς τὰ ὑπὸ ἵδρυσιν ἀεροδρόμια τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ζήτημα τῶν ἐπεκτάσεων τῶν ἐναερίων γραμμῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ.

Ἐν τέλει θὰ συζητηθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῆς καθόδου ἐκ Βορρᾶ ξένων ἀεροπορικῶν Ἑταιρειῶν εἰς Ἀθήνας ὡς καὶ ἡ κατάργησις τῆς ἀτελείας τῆς βενζίνης ἣς